

Balada vojenská o poškození cizích práv

Ivo Jahelka

Rec: Levá, dva, pohov, dva, zpívat, dva.

1. Slyšte, jak Míra si civilu neužil
poté, co opustil podmínky polní,
souzen byl za to, že cizích práv zneužil,
všanc dal své vlastnosti morálně volní.
Některé zážitky z vojenské služby
ze všeho nejradši nezažil už by,
obzvláště poručík Meszáros Gábor
dráždil ho jak býka červený fábor,
Míra mu přislíbil stokrát v duchu
odplatu vo síle čtyř dělobuchů.

R: Děvčice nevěrná, hlavice jaderná, vojna je nádherná!

2. "Jen počkej, Gábore, do dne a do roka,
však já ti připravím pořádnou ránu,"
sliboval Míra, a to s tváří proroka,
když tenkrát opouštěl kasáren bránu.
V civilu způsobem poměrně prostým
opatřil pro akci potřebný kostým,
v půjčovně rekvizit za mírný obnos
rozličné vám šatky snesou až pod nos,
než padly ty pravé, zkusil troje
s hodnotí majorskou stejnokroje.

R:

3. Sluneční brýle a falešné šediny,
Míra měl toho dne parádní formu,
do města, kde sloužil, zas přijel z dědiny,
na sobě majorskou tu uniformu.
Ukrytý v podloubí na hlavní třídě,
čekal, až v ta místa konečně přijde
ten, co ho dva roky soustavně deptal,
chudáka vojáka nikdy se neptal,
jenže dnes Míra byl nadřizený,
Meszáros tím pádem zas vyřízený.

R:

4. Veprostřed náměstí atrakce veliká:
cvičí tam poručík pořadový krok,
za hojně účasti vděčného publika
major ho péruje, až je z toho cvok:
"Čelem vbok, vpravo vzad, krok-sun-krok a klus,
zastavit, stát, raz, dva, tři, pozor, pohov, šlus,
každou chvíli hrozí vám s nepřítelem střet,
proto rychle k zemi a plížením vpřed!"
Aby se Meszáros neradoval,
tak na závěr Míra ho degradoval.

R: